

Sag T-153/04

Ferriere Nord SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — bøde — tilsidesættelse af artikel 81 EF — Kommissionens gennemførelsesbeføjelser — forældelse — artikel 4 og 6 i forordning (EØF) nr. 2988/74 — formaliteten«

Rettens dom (Første Afdeling) af 27. september 2006 II - 3892

Sammendrag af dom

1. *Annulationsøgsmål — materielt anvendelsesområde (Art. 230 EF, 238 EF og 249 EF)*

2. *Konkurrence — bøder — den i forordning nr. 2988/74 omhandlede forældelse (Rådets forordning nr. 2988/74, art. 4)*
3. *Annulationsøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — beslutning — begreb (Art. 230 EF og 249 EF)*

1. Et betalingspåbud vedrørende den udestående del af en bøde, der er pålagt for overtrædelse af konkurrencereglerne ved en beslutning truffet af Kommissionen i artikel 249 EF's forstand, der er ledsaget af en advarsel om udnyttelse af bankgarantien, udgør en gennemførelse af denne beslutning og skal betragtes som værende af administrativ karakter.

Det følger heraf, at annulationsøgsmål i henhold til artikel 230 EF er egnede til at prøve lovligheden af denne retsakt.

(jf. præmis 39-42)

Selv om der findes et kontraktforhold, nemlig bankgarantien, mellem en bank og Kommissionen, som udspringer af virksomhedens forpligtelse over for Kommissionen, og den pågældende bankgaranti indeholder en voldgiftsklausul i artikel 238 EF's forstand, udgør anfægtelsen af det pågældende betalingspåbud ikke en kontraktmæssig tvist på baggrund af bankgarantien, som kan føre til, at forordning nr. 2988/74 om forældelse af adgangen til at pålægge økonomiske sanktioner inden for konkurrenceretten og til tvangsfuldbyrdelse af disse sanktioner ikke skal finde anvendelse.

2. Forordning nr. 2988/74 om forældelse af adgangen til at pålægge økonomiske sanktioner inden for konkurrenceretten og til tvangsfuldbyrdelse af disse sanktioner indførte en fuldstændig ordning, som indeholder detaljerede bestemmelser om de frister, inden for hvilke Kommissionen uden at gøre indgreb i det grundlæggende krav om retssikkerhed er berettiget til at gennemføre beslutninger, hvorved virksomheder pålægges bøder.

Det følger heraf, at den blotte omstændighed, at der findes et kontraktforhold mellem en bank og Kommissionen, nemlig en bankgaranti vedrørende betalingen af en bøde pålagt for overtrædelse af konkurrencereglerne, ikke kan hindre

en eventuel forældelse af Kommissionens beføjelse til at gennemføre den beslutning, hvorved bøden blev pålagt, som måtte være indtrådt efter forordningens artikel 4.

3. Enhver retsakt, som væsentligt og definitivt ændrer modtagerens retsstilling, udgør en beslutning i artikel 249 EF's forstand.

Det er i denne forbindelse ikke afgørende, hvorvidt bankgarantien kan betragtes som accessorisk i forhold til den hovedfordring, den skal garantere, eller om den derimod på grund af klausulen om betaling efter påkrav er selvstændig.

Dette er tilfældet ved påkrav om at betale det udestående beløb af en bøde pålagt for overtrædelse af konkurrencereglerne, hvorved en udnyttelse af bankgarantien er gjort gældende, når Kommissionens beføjelse til at gennemføre den beslutning, hvorved bøden er pålagt, er forældet.

(jf. præmis 45 og 46)

(jf. præmis 54-57)